

Sygn. akt I C 1176/21

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 3 czerwca 2022r.

Sąd Rejonowy w Kaliszu w I Wydziale Cywilnym, w składzie:

Przewodniczący: sędzia Michał Włodarek

Protokolant: st. sekr. sąd. Anna Dulas

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 3 czerwca 2022r. w Kaliszu

sprawy z powództwa **P. G. prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą P. P. G. z/s w K. (NIP 822 – 199 – 54 – 68)**

przeciwko pozwanemu **(...) S.A. z/s w W. (KRS (...))**

o zapłatę

- zasądza od pozwanego (...) S.A. z/s w W. na rzecz powoda P. G. prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą P. P. G. z/s w K. kwotę 6.511,86zł (sześć tysięcy pięćset jedenaście złotych 86/100) wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi 16 marca 2021r. do dnia zapłaty,
- oddala powództwo w pozostałej części,
- nakazuje pobrać na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Kaliszu od pozwanego (...) S.A. z/s w W. tytułem części nieuiszczonych wydatków kwotę 620,00zł (sześćset dwadzieścia złotych 00/100),
- zasądza od pozwanego (...) S.A. z/s w W. na rzecz powoda P. G. prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą P. P. G. z/s w K. kwotę 2.133,94zł (dwa tysiące sto trzydzieści trzy złote 94/100) tytułem zwrotu kosztów procesu, w tym tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego wraz z odsetkami w wysokości w stosunku rocznym odsetek ustawowych za opóźnienie w spełnieniu świadczenia pieniężnego, za czas od dnia uprawomocnienia się orzeczenia do dnia zapłaty.

Sygn. akt I C 1176/21

UZASADNIENIE

W dniu 23 września 2021r. powód P. G. prowadzący działalność gospodarczą pod nazwą P. P. G. z/s w K. skierował do tut. Sądu żądanie zasądzenia od pozwanego (...) S.A. z/s w W. kwoty 7.638,30zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie liczonymi od dnia 16 marca 2021r. do dnia zapłaty, a ponadto żądanie zasądzenia kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwu powód podniósł, iż w wyniku zdarzenia drogowego z dnia 26 czerwca 2019r. uległ uszkodzeniu pojazd m – ki M. (...) – klasie o nr rej. (...) należący do poszkodowanych A. Z. (1) i B. Z., a przyznana poszkodowanym przez pozwanego zakład ubezpieczeń w wyniku przeprowadzonego postępowania szkodowego w ramach odpowiedzialności gwarancyjnej Ubezpieczyciela sprawcy szkody z tytułu odpowiedzialności cywilnej kwota z tytułu zwrotu kosztów najmu pojazdu zastępczego w łącznej wysokości 1.660,50zł nie rekompensuje rzeczywiście poniesionych wydatków.

Wierzytelność z tytułu zwrotu wydatków na najem pojazdu zastępczego była przedmiotem cesji.

Pozwany (...) S.A. z/s w W. wniósł o oddalenie powództwa w całości oraz o zasądzenie od powoda na jego rzecz kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu tego pisma procesowego pozwany podniósł, iż niezasadne jest w części, tj. ponad przyznaną kwotę 1.660,50zł roszczenie powoda, co do zwrotu kosztów najmu pojazdu zastępczego w zakresie ustalenia wysokości stawki dobowej czynszu najmu pojazdów odpowiadających co do jakości samochodowi uszkodzonemu w wyniku zdarzenia drogowego, a ponadto w zakresie czasu, w którym powód był uprawniony do korzystania z tego pojazdu w związku z zaistnieniem szkody komunikacyjnej.

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny.

Powód P. G. prowadzi działalność gospodarczą pod nazwą P. P. G. z/s w K..

Przedmiotem działalności tego przedsiębiorstwa jest m.in. wynajem samochodów osobowych.

A. Z. (1) i B. Z. są współwłaścicielami samochodu osobowego m – ki M. (...) – klasse o nr rej. (...).

W dniu 26 czerwca 2019r. doszło do zdarzenia drogowego na skutek którego nastąpiło uszkodzenie w/w pojazdu.

Sprawca zdarzenia w momencie kolizji posiadał zawartą z pozwanym (...) S.A. z/s w W. umowę odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych z tytułu obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych w związku z ruchem tych pojazdów.

(wydruk (...) k. 14, dokumenty akt szkodowych – płyta Cd. k. 62)

W związku ze zdarzeniem i uszkodzeniem pojazdu A. Z. (1) i B. Z. zawarli w dniu 27 czerwca 2019r. z powodem P. G. prowadzącym działalność gospodarczą pod nazwą P. P. G. z/s w K. umowę najmu pojazdu zastępczego m – ki V. (...) o nr rej. (...).

Poszkodowani A. Z. (1) i B. Z. oświadczyli, że w dacie powstania szkody, poza opisanym wyżej pojazdem nie dysponowali dla własnych potrzeb osobistych i zawodowych żadnym autem, którym mogliby się posługiwać w ramach zabezpieczenia bieżących oraz koniecznych i celowych ich potrzeb.

Koszt dzienny najmu ustalono na kwotę 140,00zł netto.

A. Z. (1) i B. Z. korzystali z pojazdu zastępczego przez okres 54 dni, od dnia 27 czerwca 2019r. do dnia 26 sierpnia 2019r.

Koszt najmu pojazdu zastępczego został określony przez wynajmujących na łączną kwotę 7.560,00zł netto, tj. kwotę 9.298,80zł brutto.

Powyższe zostało potwierdzone fakturą Vat nr (...) z dnia 21 stycznia 2021r. z terminem płatności do dnia 4 lutego 2021r.

(umowa najmu samochodu k. 10-12, protokół zdawczo – odbiorczy k. 19, faktura k. 30-32, dokumenty akt szkodowych – płyta Cd. k. 62)

Sprawca szkody posiadał zawartą z pozwanym (...) S.A. z/s w W. umowę odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych z tytułu obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych w związku z ruchem tych pojazdów.

Poszkodowani A. Z. (1) i B. Z. zlecili przeprowadzenie czynności naprawczych służących odtworzeniu pojazdu m – ki M. (...) – klasse o nr rej. (...) do stanu sprzed zdarzenia przedsiębiorstwu (...). J. z/s w N..

Powód dokonał zgłoszenia w (...) S.A. z/s w W. zaistnienia szkody w pojeździe w celu przeprowadzenia postępowania szkodowego w ramach odpowiedzialności gwarancyjnej z tytułu odpowiedzialności cywilnej. Postępowanie szkodowe zostało zarejestrowane pod nr (...).

W związku ze zgłoszeniem pozwany przeprowadził i zakończył postępowanie szkodowe.

Technologiczny czas naprawy pojazdu powoda na podstawie kosztorysu likwidacji szkody wynosi 4 dni, przy czym nie uwzględnia on zachowania ciągłości naprawy pojazdu w rozbiciu na prace blacharskie i prace lakiernicze.

Rzeczywisty czas naprawy niezbędny do przywrócenia pojazdu powoda do stanu sprzed zdarzenia, liczony od daty przyjęcia pojazdu do naprawy w przedsiębiorstwie (...) J. z/s w N. – 27 czerwca 2019r. do dnia odbioru pojazdu – 20 sierpnia 2019r., z uwzględnieniem technologii naprawy samochodu M. (...) w rozbiciu na prace blacharskie i prace lakiernicze wynosi 55 dni.

Pojazd M. (...) – klasę należy do segmentu samochodów klasy (...), natomiast wynajęty przez poszkodowanych od powoda pojazd m – ki V. (...) zaliczany jest do pojazdów segmentu C.

W okresie od miesiąca czerwca do sierpnia 2019r. średnia cena wynajmu pojazdów standardu C wynosiła 123,04zł netto, co daje kwotę 151,34zł brutto.

Koszt najmu pojazdu zastępczego w okresie od dnia 27 czerwca 2019r. do dnia 20 sierpnia 2019r. (55 dni) – z tym, że powód domagał się w pozwie zwrotu kosztów za 54 dni najmu pojazdu zastępczego – por. art. 321 § 1 kpc wynosił 8.172,36zł brutto (6.644,16zł netto) – 54 dni x 151,34zł brutto (123,04zł netto) za każdy dzień najmu.

Decyzjami z dnia 15 marca 2021r. nr (...) S.A. z/s w W. przyznał powodowi odszkodowanie z tytułu zwrotu poniesionych kosztów najmu pojazdu zastępczego w łącznej wysokości 1.660,50zł, uznając za usprawiedliwiony czas najmu pojazdu w rozmiarze 18 dni i ustalając stawkę najmu pojazdu na 75,00zł netto za 1 dzień.

Mając na względzie powyższe do dopłaty pozostaje kwota 6.511,86zł (8.172,36 – 1.660,50zł).

Wierzytelność z tytułu roszczenia pieniężnego zwrotu kosztów najmu pojazdu zastępczego w ramach odpowiedzialności gwarancyjnej z tytułu umowy odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych w związku z ruchem tych pojazdów była przedmiotem cesji pomiędzy poszkodowanymi A. Z. (1) i B. Z. a powodem P. G. prowadzącym działalność gospodarczą pod nazwą P. P. G. z/s w K..

(umowa cesji wierzytelności k. 10-12, oświadczenie warsztatu o przebiegu naprawy pojazdu k. 20, kalkulacja naprawy k. 21-27, wydruk e – mail k. 28, formularz informacji szkody k. 29, decyzje k. 33, 34, podsumowanie zgłoszenia szkody k. 53-54, upoważnienie k. 58, pismo w postępowaniu szkodowym k. 60, wydruk inf. k. 61, dokumenty akt szkodowych – płyta Cd k. 62, wydruk ofert k. 76-80, zeznania świadka B. Z. k. 82 00:01:30-00:10:05, opinia biegłego k. 98-111)

Sąd uznał za przydatną do ustalenia stanu faktycznego opinię sporządzoną przez biegłego z zakresu rekonstrukcji zdarzeń drogowych albowiem jest ona pełna, jasna, zrozumiała, wyczerpująca i kompleksowa oraz wewnętrznie spójna. Biegły w opinii udzielił odpowiedzi na wszystkie postawione w tezie dowodowej pytania, sformułowania zawarte w treści opinii pozwalają na zrozumienie wyrażonych w nich ocen i poglądów oraz sposobu dochodzenia do nich, a ponadto biegły przedstawił metodę badawczą i materiał badawczy, na którym się oparł. Wnioski końcowe opinii są zwięzłe i precyzyjne, a ponadto wnioski opinii są logiczne i znajdują oparcie w przeprowadzonych przez biegłego badaniach i nie budzą zastrzeżeń, co do ich trafności w porównaniu z podanym w opinii materiałem badawczym.

Z tych samych co wskazanych powyżej względów Sąd odmówił w części przydatności do ustalenia stanu faktycznego kalkulacji wartości szkody z tytułu wydatków na pojazd zastępczy sporządzonej w postępowaniu szkodowym w ramach odpowiedzialności gwarancyjnej ubezpieczyciela sprawcy szkody z tytułu umowy obowiązkowego ubezpieczenia

odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych w związku z ruchem tych pojazdów, a także w części ekspertyzy przedstawionej przez powoda.

Za wiarygodne należało uznać zaliczone w poczet materiału dowodowego dokumenty zgromadzone w postępowaniu albowiem zostały one sporządzone przez uprawnione organy w ramach przysługujących im kompetencji, w sposób rzetelny i fachowy. Ich prawdziwość i autentyczność nie wzbudziła w ocenie Sądu wątpliwości.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje.

Na podstawie art. 436 § 1 kc odpowiedzialność przewidzianą w art. 435 kc ponosi samoistny posiadacz mechanicznego środka komunikacji poruszanego za pomocą sił przyrody.

Zgodnie z treścią art. 34 ust. 1 ustawy z dnia 22 maja 2003r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (Dz. U. 202.621 – j.t. ze zm.) z ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych przysługuje odszkodowanie, jeżeli posiadacz lub kierujący pojazdem mechanicznym są obowiązani do odszkodowania za wyrządzoną w związku z ruchem tego pojazdu szkodę, będącą następstwem śmierci, uszkodzenia ciała, rozstroju zdrowia bądź też utraty, zniszczenia lub uszkodzenia mienia, natomiast na podstawie art. 36 ust. 1 zd. 1 cyt. ustawy odszkodowanie ustala się i wypłaca w granicach odpowiedzialności cywilnej posiadacza lub kierującego pojazdem mechanicznym, najwyżej jednak do ustalonej w umowie ubezpieczenia sumy gwarancyjnej.

Cytowany przepis jest wyrazem tendencji ustawodawcy, aby umowa ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej stwarzała możliwie szeroki zakres ochrony ubezpieczeniowej zarówno ubezpieczonemu sprawcy szkody przed konsekwencjami osobistego ponoszenia odpowiedzialności cywilnej, jak i poszkodowanemu, przez zapewnienie mu pełnej kompensaty ze strony ubezpieczyciela szkody wyrządzonej przez ponoszącego odpowiedzialność cywilną sprawcę. W konsekwencji odpowiedzialność ubezpieczyciela determinowana jest odpowiedzialnością sprawcy wypadku – por. wyrok s. apel. w Poznaniu z dnia 4 lutego 2015r. w sprawie o sygn. akt I ACa 1093/14, opubl. LEX nr 1681964, wyrok s. apel. w Gdańsku z dnia 4 grudnia 2014r. w sprawie o sygn. akt V ACa 673/14, opubl. LEX nr 1651861.

Świadczenie pieniężne, które wypłaca ubezpieczyciel w ramach odpowiedzialności przewidzianej przez cyt. powyżej przepisy, jest ustalane według reguł rządzących cywilnym prawem odszkodowawczym, a więc o rodzaju i wysokości świadczeń należnych od ubezpieczyciela decydują przepisy kodeksu cywilnego, zwłaszcza art. 361 – 363 kc, z tą jednak istotną różnicą, że w ramach odpowiedzialności z tytułu ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych wyłącznym sposobem naprawienia szkody jest odszkodowanie pieniężne – por. wyrok s.apel. w Łodzi z dnia 24 lipca 2014r. w sprawie o sygn. akt I ACa 134/14, opubl. LEX nr 1498945.

Odpowiedzialność ubezpieczyciela z tytułu umowy obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych za uszkodzenie albo zniszczenie pojazdu mechanicznego obejmuje celowe i ekonomicznie uzasadnione wydatki na najem pojazdu zastępczego – por. uchwała SN z dnia 17 listopada 2011r. w sprawie o sygn. akt III CZP 5/11, opubl. Legalis, uchwała SN z dnia 22 listopada 2013r. w sprawie o sygn. akt III CZP 76/13, opubl. Legalis.

Sąd rozpoznający niniejszą sprawę podziela w tym zakresie również pogląd prawny zaprezentowany przez Sąd Najwyższy w uchwale z dnia 12 kwietnia 2012r. w sprawie o sygn. akt III CZP 80/11, opubl. OSNC 2012/10/112 oraz w postanowieniu z dnia 20 czerwca 2012r. w sprawie o sygn. akt III CZP 85/11, opubl. OSNC 2013/3/37.

Szkoda majątkowa musi pozostawać w normalnym związku przyczynowym z wypadkiem w rozumieniu art. 361 § 1 kc – por. wyrok s.apel. w Lublinie z dnia 20 maja 2015r. w sprawie o sygn. akt I ACa 968/14, opubl. LEX nr 1770850, wyrok s.apel. w Białymstoku z dnia 8 kwietnia 2015r. w sprawie o sygn. akt I ACa 959/14, opubl. LEX nr 1667508, wyrok s.apel. w Warszawie z dnia 4 listopada 2014r. w sprawie o sygn. akt VI ACa 68/14, opubl. LEX nr 1624064, wyrok s.apel. w Łodzi z dnia 28 października 2014r. w sprawie o sygn. akt I ACa 824/14, opubl. LEX nr 1554766, wyrok s.apel. w Lublinie z dnia 13 lutego 2014r. w sprawie o sygn. akt I ACa 785/13, opubl. LEX nr 1469375.

Możliwość korzystania z samochodu zastępczego o standardzie zbliżonym do uszkodzonego mieści się w zakresie znaczeniowym pojęcia normalnych następstw działania lub zaniechania, z którego szkoda wynika.

Charakter odpowiedzialności ubezpieczyciela uzasadnia bowiem przyjęcie, że obok bezpośrednich skutków zdarzenia, w ramach normalnego związku przyczynowego, mogą znajdować się pośrednie działania odpowiedzialnego, powodujące uszczerbek majątkowy związany ze zdarzeniem powodującym szkodę (stratę), która także powinna być wyrównana.

Szkodą jest niemożność korzystania z uszkodzonego pojazdu przez czas trwania naprawy (por. wyroki SN z dnia 26 listopada 2002r., V CKN 1397/00, Legalis, z dnia 2 lipca 2004r., II CK 412/03, Legalis, z dnia 8 września 2004r., IV CK 672/03, Legalis, z dnia 5 listopada 2004r., II CK 494/03, BSN 2005, Nr 3, poz. 11, uchw. SN(7) z dnia 17 listopada 2011r., III CZP 5/11, Legalis).

Postulat pełnego odszkodowania przemawia za przyjęciem stanowiska o potrzebie zwrotu przez ubezpieczyciela tzw. wydatków koniecznych potrzebnych na czasowe używanie zastępczego środka komunikacji w związku z niemożliwością korzystania z niego wskutek zniszczenia z tym, że tylko za okres między dniem zniszczenia a dniem w którym poszkodowany może uzyskać naprawę uszkodzonego pojazdu lub nabyć analogiczny pojazd, nie dłuższy jednak niż za czas do zapłaty odszkodowania. Termin wydatków koniecznych oznacza przy tym wydatek niezbędny dla korzystania z innego pojazdu w takim samym zakresie w jakim poszkodowany korzystałby ze swego środka lokomocji gdyby mu szkodę nie wyrządzono. Poszkodowany mógłby zatem żądać tylko zwrotu wydatków poniesionych za korzystanie z pojazdu zastępczego pomniejszonych o sumę jaką wydatkowałby na koszty eksploatacji własnego pojazdu.

Poniesione wydatki powinny być niezbędne w danych okolicznościach i odzwierciedlać używanie pojazdu w takim samym zakresie, w jakim korzystałby z niego, gdyby szkoda nie powstała. Niezasadne byłoby jednak wynajęcie samochodu zastępczego tylko dla zasady, bez zamiaru jego wykorzystywania, np. gdy poszkodowany posiada więcej pojazdów mechanicznych, którymi może zaspokajać swe usprawiedliwione potrzeby, lub też nie jest w stanie kierować samochodem, gdyż doznał poważnych obrażeń w wypadku, w którym uszkodzeniu uległ jego pojazd. Zasadność i wysokość wydatków podlega udowodnieniu przez poszkodowanego.

W tym miejscu należy wskazać, iż zgodnie z uchwałą Sądu Najwyższego z dnia 17 listopada 2011r. w sprawie o sygn. akt III CZP 5/11, opubl. Legalis (por. też uchwała SN z dnia 25 sierpnia 2017r. III CZP 20/17, opubl. Legalis, uchwała SN z dnia 14 września 2006r. w sprawie o sygn. akt III CZP 65/06, opubl. Legalis) odpowiedzialność ubezpieczyciela z tytułu umowy obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych za uszkodzenie albo zniszczenie pojazdu mechanicznego niesłużącego do prowadzenia działalności gospodarczej obejmuje celowe i ekonomicznie uzasadnione wydatki na najem pojazdu zastępczego.

Należy więc przyjąć, że wydatki muszą być konieczne – niezbędne do egzystencji poszkodowanego, przy uwzględnieniu obowiązku minimalizacji szkody z art. 354 kc i stosowania środków zaradczych w sposób proporcjonalny.

Przenosząc powyższe rozważania na grunt przedmiotowej sprawy należy stwierdzić, iż w wyniku zdarzenia drogowego z dnia 26 czerwca 2019r. uległ uszkodzeniu pojazd należący do A. Z. (2) i B. Z. m – ki M. (...) – klasse o nr rej. (...).

Faktyczny czas uzasadniający potrzebę korzystania przez poszkodowanego z najmu pojazdu zastępczego wynosił 55 dni (powód domagał się uwzględnienia 54 dni najmu pojazdu należącego do segmentu C), od dnia 27 czerwca 2019r. do dnia 20 sierpnia 2019r., a średnia cena wynajmu pojazdów należących do segmentu uszkodzonego samochodu wynosiła 123,04zł netto dziennie. Zatem koszt najmu pojazdu zastępczego w okresie od dnia 27 czerwca 2019r. do dnia 20 sierpnia 2019r. (54 dni) wynosił 8.172,36zł brutto. Powyższą kwotę należało pomniejszyć o wysokość wypłaty w postępowaniu likwidacyjnym w łącznej kwocie 1.660,50zł, co stanowi kwotę 6.511,86zł – por. uchwała SN z dnia 25 sierpnia 2017r. III CZP 20/17, opubl. Legalis, uchwała SN z dnia 14 września 2006r. w sprawie o sygn. akt III CZP 65/06, opubl. Legalis.

Dalej należy wskazać, iż obowiązek przedstawienia dowodów spoczywa na stronach (art. 232 kpc), a ciężar udowodnienia faktów mających dla rozstrzygnięcia sprawy istotne znaczenie (art. 227 kpc) spoczywa na stronie, która z faktów tych wywodzi skutki prawne (art. 6 kc).

Dobór dowodów należy do strony, to ona powinna wskazywać wyłącznie takie, które są dopuszczalne i wiarygodne. Rzeczą Sądu nie jest zarządzenie dochodzeń w celu uzupełnienia lub wyjaśnienia twierdzeń stron i wykrycia środków dowodowych pozwalających na ich udowodnienie ani też sąd nie jest zobowiązany do przeprowadzenia z urzędu dowodów zmierzających do wyjaśnienia okoliczności istotnych dla rozstrzygnięcia spraw.

Przepis prawa materialnego – art. 6 kc określa na czyje ryzyko idzie nieudowodnienie określonego faktu. Z kolei art. 232 kpc stanowi procesowe narzędzie za pomocą, którego strony mogą osiągnąć skutek w postaci udowodnienia dla nich korzystnych faktów istotnych z punktu widzenia dochodzonego roszczenia w znaczeniu materialnoprawnym. Art. 6 kc zawiera normę decyzyjną, pozwalającą ocenić wyniki przeprowadzonego postępowania dowodowego.

Obowiązkiem powoda było przytoczenie okoliczności faktycznych, z których wywodzi roszczenie (art. 187 § 1 pkt 2 kpc) i wskazanie na dowody, których przeprowadzenie potwierdzi zasadność jego twierdzeń o faktach (art. 232 kpc i art. 6 kc), czemu pozwany nie sprostował. Zgodnie z zasadami procesu cywilnego ciężar gromadzenia materiału dowodowego spoczywa na stronach (art. 232 kpc, art. 3 kpc, art. 6 kc). Jego istota sprowadza się do ryzyka poniesienia przez stronę ujemnych konsekwencji braku wywiązania się z powinności przedstawienia dowodów. Skutkiem braku wykazania przez stronę prawdziwości twierdzeń o faktach istotnych dla sprawy jest tylko to, że twierdzenia takie zasadniczo nie będą mogły leżeć u podstaw sądowego rozstrzygnięcia. Strona, która nie udowodni przytoczonych twierdzeń, utraci korzyści, jakie uzyskabyła aktywnym działaniem (por. wyrok s.apel w Białymstoku z dnia 28 sierpnia 2014r. w sprawie o sygn. akt I ACa 286/14, opubl. LEX nr 1511625).

Pozwany bowiem błędnie ustalił niezbędny czas najmu pojazdu zastępczego oraz w sposób nieuzasadniony przyjął zaniżone wartości stawki czynszu samochodu zastępczego.

Wykazanie wysokości szkody w związku ze zdarzeniem komunikacyjnym na pojeździe M. (...) z dnia 26 czerwca 2019r. wobec sporu stron możliwe było więc tylko za pomocą dowodu z opinii biegłego, który uwzględniając posiadaną wiedzę specjalistyczną w sposób prawidłowy i realny dokonał analizy lokalnego rynku wynajmu pojazdów zastępczych i stawek stosowanych w takim najmie.

Sąd podziela również stanowisko wyrażone w treści uchwały Sądu Najwyższego z dnia 15 lutego 2019r. w sprawie o sygn. akt III CZP 84/18, opubl. Legalis zgodnie, z którym odpowiedzialność ubezpieczyciela odpowiedzialności cywilnej posiadacza pojazdu mechanicznego obejmuje także celowe i ekonomicznie uzasadnione wydatki, poniesione przez poszkodowanego na najem pojazdu zastępczego w okresie przedłużającej się naprawy, chyba że są one następstwem okoliczności za które odpowiedzialność ponosi poszkodowany lub osoba trzecia.

W uzasadnieniu tej uchwały Sąd Najwyższy podniósł, że nie budzi wątpliwości, że okres oczekiwania na części zamienne jest nieodzownym elementem procesu naprawy samochodu i jako taki pozostaje w normalnym związku przyczynowym ze zdarzeniem powodującym szkodę. Wątpliwości natomiast powstają, gdy naprawa ulega przedłużeniu z uwagi na nadmierny w stosunku do przeciętnego okres oczekiwania na części. Przedłużona naprawa stanowi niewątpliwie obiektywne następstwo kolizji, bo gdyby do niej nie doszło to uszkodzony w jej wyniku pojazd w ogóle nie trafiłby do warsztatu i nie pojawiłby się tego rodzaju problem.

Co do zasady więc za celowe i ekonomicznie uzasadnione wydatki poniesione przez poszkodowanego na najem pojazdu zastępczego w czasie przedłużonej naprawy spowodowanej obiektywnymi przyczynami, których nie można przewyciężyć (np. przejściowy brak części u dostawców, ogólnopolski problem z dystrybucją części u producenta) będzie odpowiadał sprawca szkody (ubezpieczyciel odpowiedzialności cywilnej). Nie ma żadnych podstaw by w takich stanach faktycznych poszkodowany, który doznał szkody wbrew swojej woli, miał ponosić konsekwencje przedłużonej

naprawy, skoro sprowadzało by się to do przerzucania na niego skutków kolizji pozostających z nią wprawdzie w pośrednim, ale normalnym związku przyczynowym.

Do wyłączenia odpowiedzialności sprawcy (ubezpieczyciela) dojdzie w sytuacji, gdy odpowiedzialność cywilnoprawną za przedłużającą się naprawę ponosi poszkodowany lub osoba trzecia, co nie nastąpiło w warunkach niniejszej sprawy.

Pozwany, który zrealizował płatność za naprawę pojazdu poszkodowanego nie wykazał przy tym, że warsztat naprawczy, który wykonywał usługę miał złą organizację pracy, w trakcie naprawy wystąpiły nieuzasadnione przestoje, naprawa została wykonana nieprawidłowo i będzie musiała być skorygowana, pracownik warsztatu przez niedopatrzenie nie zamówił w normalnym toku czynności części lub nie zweryfikował ich dostępności, a także że poszkodowany akceptował bezkrytycznie nieuzasadnione przewlekanie przez warsztat naprawy, zwlekał z oddaniem pojazdu do naprawy lub bezzasadnie odmawiał jego odbioru mimo, że część na którą oczekuje zakład naprawczy celem dokończenia naprawy nie ma żadnego wpływu na możliwość normalnej eksploatacji pojazdu

Nie można przy tym kreować po stronie poszkodowanego niezgodnych ze standardem należytej staranności obowiązków przerzucając na niego po oddaniu pojazdu do naprawy profesjonalnemu zakładowi naprawczemu wymogu monitorowania prawidłowości naprawy lub poszukiwania części, gdy problem z ich uzyskaniem w określonym odcinku czasowym ma autoryzowana stacja obsługi.

Postulat zapobiegania szkodzie i zmniejszania jej rozmiarów nie może bowiem prowadzić do nieuwzględniania braku możliwości przezwyciężenia przez poszkodowanego perturbacji związanych z czasową niedostępnością części koniecznych do naprawy pojazdu określonej marki. Trzeba mieć również na względzie, że poszkodowany nie jest najczęściej podmiotem zajmującym się profesjonalnie mechaniką pojazdową i nie można od niego wymagać by zdawał sobie sprawę w każdym przypadku z wpływu uszkodzonych i nie naprawionych elementów na możliwość bezpiecznego i nieuciążliwego użytkowania pojazdu.

Dłużnik popada w opóźnienie, jeżeli nie spełnia świadczenia w terminie, w którym stało się ono wymagalne.

Opóźnienie świadczenia odszkodowawczego następuje, jeżeli dłużnik nie spełni świadczenia niezwłocznie po wezwaniu go przez wierzyciela i od tej chwili należą się wierzycielowi odsetki. W razie wyrządzenia szkody odsetki należą się poszkodowanemu już od chwili zgłoszenia roszczenia o zapłatę odszkodowania, w tej bowiem chwili staje się, zgodnie z art. 455 kc, wymagalny obowiązek spełnienia świadczenia odszkodowawczego.

Wymagalne roszczenie o odszkodowanie powoduje stan opóźnienia po jego sprecyzowaniu co do wysokości i wezwaniu dłużnika do zapłaty konkretnej kwoty z tego tytułu

O roszczeniu ubocznym orzeczono w oparciu o treść art. 481 § 1 i 2 - 2⁴ kc, przy uwzględnieniu art. 817 kc i art. 14 ust. 1 ustawy z dnia 22 maja 2003r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (Dz. U. 2022.621 – j.t. ze zm.).

O kosztach procesu orzeczono na podstawie art. 108 § 1 kpc w z art. 98 § 1 i 3 kpc i art. 100 kpc oraz na podstawie § 2 pkt 4 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz. U. 2015.1800 ze zm.) oraz w oparciu o treść art. 13 ust. 1 i art. 113 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U. 2022.1125 – j.t.) i art. 1 ust. 1 pkt 2 i art. 5 ust. 1 ustawy z dnia 16 listopada 2006r. o opłacie skarbowej (Dz. U. 2021.1923 – j.t. ze zm.).

Z tych wszystkich względów orzeczono jak w sentencji wyroku.